

مقدمه

سلامت سازمانی، سازه ای برای تحلیل ماهیت محیط سازمان هاست. استعاره سلامت برای نخستین بار توسط متیو مایلز^۱ (۱۹۶۹) برای بررسی ویژگی های سازمان ها بکار رفت. به نظر وی سلامت سازمانی، پیش نیاز مهمی برای طیف گسترده فعالیت های مربوط به سازمان ها می باشد.

از نظر مایلز، سازمان سالم، سازمانی است که نه تنها در محیط خود، ادامه حیات می دهد، بلکه به رشد و شکوفایی طی یک مدت زمان طولانی ادامه می دهد. در تعریف فوق این اندیشه وجود دارد که سازمان سالم در عین حالی که به نحو موثری انرژی خود را در جهت مأموریت ها و مقاصد سازمان هدایت می کند. به طور موفقیت آمیز با عوامل خارجی مخرب کنار می آید. کاکس و هروارست، سلامت سازمانی را مفهومی برای انعکاس اثربخشی سازمان در محیط های مختلف می دانند (هوی، ۲۰۰۰، ص ۶۱).

هوی سلامت سازمانی را توصیف گر نیروی حیاتی سازمان و بیان گر پویایی کنش و واکنش های حرفه ای میان اعضای سازمان ذی نفعان و ذیربطان می داند (المیت ۲۰۰۲ ص ۱۰۰). سلامت سازمانی، به پایداری عملیات سازمان در زمان طولانی با توسل به توانایی های عالی برای بقا و رشد اشاره می کند (آهنچیان ۱۳۸۲ ص ۶).

سلامت سازمانی از نظر علاقه مند (۱۳۸۸، ص ۱۶) عبارتست از اثر بخش مداوم سازمان که با شد توانایی ها بقای مستمر و سازگاری کافی با محیط توأم باشد.

---

^۱ . Miles, M.